

RAPORT Z EWALUACJI WEWNĘTRZNEJ

Przedmiot ewaluacji: WSPIERANIE UCZNIÓW W PROCESIE UCZENIA SIĘ

Cel ewaluacji: OKREŚLENIE W JAKI SPOSÓB SZKOŁA PRZYGOTOWUJE UCZNIÓW DO SAMODZIELNEGO UCZENIA SIĘ

WYNIKI EWALUACJI WEWNĘTRZNEJ

OBSZAR 2: PROCESY ZACHODZĄCE W SZKOLE

WYMAGANIE 2 Procesy edukacyjne są zorganizowane w sposób sprzyjający uczeniu się

Nauczyciele kształtują u uczniów umiejętność uczenia się

ŹRÓDŁA INFORMACJI:

- 1) Osobowe: nauczyciele, rodzice, uczniowie.
- 2) Niesobowe: dziennik lekcyjny, plany pracy, arkusze obserwacji lekcji.

METODY I NARZĘDZIA WYKORZYSTANE W EWALUACJI:

- 1) Wywiad – z nauczycielem, z rodzicami (kwestionariusze).
- 2) Rozmowa ukierunkowana z uczniami (kwestionariusz)
- 3) Analiza dokumentów szkolnych – dzienniki lekcyjne, plany pracy.
- 4) Obserwacja – arkusze obserwacji lekcji.

DOBÓR PRÓBY BADAWCZEJ :

- Nauczyciele uczący w klasach IV – VI – 100 %
- Rodzice uczniów klas IV – VI – 25 %
- Uczniowie klas IV – VI - 100%

Badania ankietowe przeprowadzono w terminie: marzec – kwiecień 2015r., analiza dokumentacji dotyczyła działań podjętych w roku szkolnym 2014/2015

PYTANIA KLUCZOWE:

- 1) Jakiej jest poziom wiedzy i umiejętności nauczycieli w zakresie rozwijania u uczniów umiejętności uczenia się?**

Swoją wiedzę na temat możliwości rozwojowych mózgu, ich wpływu na proces, style i techniki efektywnego uczenia się ankietowani nauczyciele pozyskali w trakcie zdobywania wykształcenia, w ramach samokształcenia bądź podczas różnego typu warsztatów metodycznych i oceniają ją na poziomie wyżej średnim (ranga 4 w sześciostopniowej skali oceniania). Na takim samym poziomie oceniane jest przez nich wykorzystywanie tej wiedzy w dobrze stosowanych przez siebie metod nauczania. Także taką samą rangę oceny przypisują nauczyciele swojemu udziałowi w kształtowaniu u uczniów umiejętności rozpoznawania własnych preferencji w zakresie stylów uczenia się, sposobów efektywnego uczenia się oraz organizacji samodzielnego uczenia się. Również na poziomie wyżej średnim oceniana jest przez ankietowanych nauczycieli ranga przygotowania uczniów do samodzielnego uczenia oraz umiejętność pracy zespołowej.

Zdaniem diagnozowanych nauczycieli metodami pracy, które najlepiej służą kształtowaniu umiejętności samodzielnego uczenia się uczniów są m.in.: gry dydaktyczne, praca w grupach, dyskusje, tworzenie schematów, mapy pojęciowe, metoda projektu, działania praktyczne, samodzielne poszukiwanie przez uczniów informacji w różnych źródłach, metody eksponujące (pokaz multimedialny), giełda pomysłów, webquest, metoda problemowa, porządkowanie i klasyfikowanie wiadomości.

Potwierdzają to obserwacje przeprowadzonych lekcji problemowych. Obserwowani nauczyciele w ogólnych i szczegółowych celach lekcji uwzględniają zagadnienia związane z kształceniem umiejętności samodzielnego uczenia się. Założone cele sprzyjają pracy w grupach, rozwiązywaniu problemów, korzystaniu z różnych źródeł informacji, wskazują na korzyści płynące z praktycznego zastosowania pozyskanej wiedzy i umiejętności w życiu codziennym, doskonałą zdolność wsłuchiwania się w opinie innych, sprawność mówienia i pisanie, umiejętność wyszukiwania potrzebnych informacji w tekście, ich klasyfikowania, systematyzacji i wyróżniania informacji ważnych.

Kwestionariusz wywiadu z nauczycielami potwierdza także, że posiadają oni wiedzę na temat tego, które zadania domowe najlepiej rozwijają umiejętności samodzielnego uczenia się uczniów i zaliczają do nich m.in.: takie, które wymagają samodzielnego wyszukiwania informacji i dzielenia się wiedzą, projekty, ćwiczenia praktyczne wymagające zastosowania nabytych umiejętności, własne obserwacje, zadania twórcze.

Kompetencje nauczycieli w tym zakresie oraz sposób ich wykorzystania potwierdza także rozmowa kierowana z uczniami, którzy wskazują, iż nauczyciele zwracają ich uwagę na najważniejsze treści lekcji poprzez podkreślanie lub wyróżnianie kolorem, informowanie, że są to istotne wiadomości, czasami także polecają przy nich zapisać adnotację „WAŻNE” lub stawiają wykrzyknik jako symbol zapamiętania, dyktują notatkę zawierającą najważniejsze treści lub proponują rysunek, który będzie pozwalał zapamiętać ważną informację. Uczniowie podkreślają także, że niektórzy nauczyciele zmieniają nawet ton głosu, by uwypuklić ważność treści.

Uczniowie wskazują również, że nauczyciele proponują im metody zapamiętywania wiadomości i pozyskiwania nowych umiejętności w zależności od różnych stylów uczenia się, od tego jakim typem inteligencji cechuje się dany uczeń. Wskazują, iż nauczyciele zalecają np.: uczenie się na pamięć chodząc, robienie kolorowych notatek, demonstrowanie pojęć za pomocą gestów i ruchów, stosowanie tabel, schematów oraz rysunków, czytanie ważnych informacji umieszczonych na gazetce, korzystanie z różnych pomocy naukowych, powtarzanie poprzez pracę w grupie.

Diagnoza kompetencji nauczycieli wykazuje, że posiadają oni niezbędny zakres wiedzy, który pozwala im na rozwijanie umiejętności samodzielnego uczenia się uczniów. Jednak w dużej mierze ich wykorzystanie jest intuicyjnie stosowane w praktyce szkolnej m.in. z powodu braku szczegółowej diagnozy stylów uczenia się uczniów, wynikających w głównej mierze z wieku uczniów (dopiero uczniowie klas szóstych potrafią w miarę logicznie określić swoje preferencje dotyczące uczenia się).

2) Jakie działania podejmuje szkoła w zakresie rozwijania u uczniów wiedzy i umiejętności służących samodzielnemu uczeniu się?

Analiza dokumentacji szkolnej wskazuje, że w sześciu na dziewięć klas tematyka dotycząca przygotowania uczniów do samodzielnego uczenia się była poruszana na godzinach wychowawczych (co stanowi 66%). Dotyczyła najczęściej różnych sposobów uczenia się, poznawania optymalnego sposobu nauki w zależności od typów poznawczych, sposobów pokonywania trudności w nauce, metod zapamiętywania tego co ważne, a także sposobów przygotowania się do sprawdzianów.

Nauczyciele także podejmują szereg działań, które sprzyjają nabywaniu przez uczniów umiejętności samodzielnego uczenia się. Znają metody które najlepiej służą kształtowaniu tych umiejętności, a ich wykorzystywanie oceniane jest przez nich na poziomie wysokim (ranga 5). Ponadto dobór odpowiednich form zadań domowych zdaniem diagnozowanych nauczycieli, sprzyja rozwijaniu tych kompetencji u uczniów, dlatego też wykorzystują je w swojej pracy z uczniami na poziomie wysokim (ranga 5 w skali oceniania).

Nauczyciele doceniają także samodzielność uczniów w zdobywaniu wiedzy, umiejętności i jest ona uwzględniana w ocenianiu (diagnozowani nauczyciele określili ją na poziomie wyżej średnim). Dlatego też motywują uczniów do samodzielnego zdobywania wiedzy, dając przykłady zastosowania pozyskanej lub przyswajanej wiedzy także w przyszłości np. podczas przygotowywania się do sprawdzianu szóstoklasisty lub w praktyce życia codziennego. Metodami, które nauczyciele wykorzystują są dodatkowe oceny, pochwały na forum klasy, ocena aktywności (plusy), prezentacja prac.

Potwierdzeniem tych działań są wypowiedzi uczniów, którzy twierdzą, że nauczyciele motywują ich do samodzielnego rozwiązywania problemów i pokonywania przeszkód m.in.: poprzez rozmowę, określanie, jak rozwiązać trudny problem, wskazywanie szansy na poprawę oceny ze sprawdzianu, recenzję/komentarz dodany do oceny sprawdzianu, propozycję wykonania projektu związanego z tematem lekcji. Zachęcają również do aktywnego udziału w lekcji przez dodatkowe oceny, plusy za aktywność, pochwały ustne.

Również obserwacje lekcji potwierdzają, że wskazywane przez nauczycieli w wywiadzie metody pracy sprzyjające nabywaniu przez uczniów umiejętności samodzielnego uczenia się stosowane są w praktyce szkolnej. Uwzględniają one różne style uczenia się i służą umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy i umiejętności. Nauczyciele stosują

na swoich zajęciach elementy technik efektywnego uczenia się m.in. poprzez podkreślanie najistotniejszych informacji, mapę myśli, sporządzanie notatek, stosowanie kolorów. Dla wzrokowców są to przejrzyste opracowane notatki z zastosowaniem kolorowych wyznaczników wyróżniających najistotniejsze i najważniejsze informacje, schematy, diagramy, rysunki, prezentacje multimedialne, treści opracowane w multibookach. Słuchowcy zaś mogą zapamiętać istotne informacje dzięki wykładowi nauczyciela, komunikatom słownym, ćwiczeniom opartym na zasadzie pytań i odpowiedzi. Uczniowie uczą się także samodzielnie tworzyć notatki z zastosowaniem właściwego układu i kolorowego wyznacznika, systematyzacji i selekcyjonowania pozyskiwanych informacji. Bardzo często podczas zajęć stosowane są także metody aktywizujące – przede wszystkim praca w grupach. Uczniowie przygotowując się do tej formy aktywności uzyskują od nauczyciela jasne, precyzyjne i zrozumiałe instrukcje, dzięki którym potrafią następnie prowadzić dyskusje, selekcyjonować pozyskiwane informacje, dzielić się nimi, właściwie je dobierać, aby zrealizować postawione przed nimi zadanie. Ta forma współpracy wymaga zaangażowania, usprawnia wzajemny sposób komunikowania się uczniów, uczy delegowania zadań, sprzyja wzajemnej ocenie, uczy, że działanie sprzyja poszukiwaniu samodzielnych rozwiązań, pozwala na korelację szerokiego zakresu wiadomości zdobywanego na innych przedmiotach lub z innych źródeł.

Uczniowie w rozmowie kierowanej potwierdzają, że nauczyciele wskazują im różne formy zapamiętywania wiadomości m.in.: informacji umieszczonych na marginesie strony, korzystanie z tabel zawierających najważniejsze słowa (j. angielski), opanowanie jakiegoś fragmentu tekstu lub zagadnienia poprzez jego podział na mniejsze części, sprawdzenie stopnia ich opanowania, a dopiero potem zestawienie całości materiału do opanowania, wysłuchanie tekstu, zamiast czytania, zapamiętywanie słówek lub definicji przez ich zapisanie na kartce większymi literami lub innym kolorem i rozmieszczenie tych karteczek w różnych miejscach, by „rzucały się w oczy”, przysyłanie tekstu, a następnie jego powtarzanie, chodzenie w trakcie nauki np. wiersza, słuchanie muzyki w trakcie nauki, przepisywanie tekstu, przygotowanie konkretnych notatek, powtarzanie po każdej lekcji, wykonywanie ćwiczeń utrwalających, przedstawienie ważnych informacji za pomocą rysunku, przygotowanie fiszek.

Uczniowie wskazują również, że nauczyciele uczą ich korzystania z podręczników m.in. poprzez wskazywanie stron, słów lub zwrotów wyrazowych zaznaczonych inną czcionką (np. pogrubionym drukiem), które zawierają ważne informacje dotyczące danego

zagadnienia, wskazują przykłady do utrwalenia, zalecają podkreślanie ważnych słów, zaznaczanie tabel i schematów, kierują uwagę uczniów na ważny rozdział, zagadnienie (szczególnie w sytuacji, gdy zagadnienie będzie kontynuowane w kolejnych latach nauki szkolnej), omawiają i tłumaczą treść trudniejszych tekstów. Uczniowie podkreślają ponadto, iż taka praktyka jest stałym elementem lekcji języka polskiego, matematyki, przyrody, a w mniejszym stopniu pojawia się także na języku angielskim, zajęciach technicznych, komputerowych i religii. Uczniowie informują również, że nauczyciele zalecają wykonanie notatek na podstawie podręcznika lub przepisywanie ważnych treści. Proponują uczniom czytanie na głos istotnych informacji.

Według uczniów nauczyciele ukierunkowują również ich przygotowanie do sprawdzianów. Dotyczy ono m.in.: wpisu do zeszytu terminu i zakresu materiału, z którego będzie sprawdzian, wskazania stron koniecznych do samokształcenia. Uczniowie wskazują także, że taka praktyka stosowana jest nie tylko na zajęciach edukacyjnych, z których sprawdziany mają formę pisemną, ale też np. wychowania fizycznego, gdzie nauczyciel najpierw pokazuje prawidłowo wykonane ćwiczenie, proponuje ćwiczenia usprawniające, a dopiero potem dokonuje sprawdzenia danej formy aktywności. Poza tym uczniowie zwracają uwagę, że nauczyciele powtarzają z nimi treści istotne przed sprawdzianem, zalecają wykonanie dodatkowych zadań, w czasie lekcji powtórzeniowych częściej proponują prace w grupach, organizują dodatkowe zajęcia przygotowujące do sprawdzianu, dodatkowo odpytują, chcąc utrwalić wiadomości.

Nauczyciele ukierunkowują także ich sposób przygotowania się do czytania lektury wskazując, co i jak należy zrobić, wyjaśniają pojęcia, wskazują, które zagadnienia są najistotniejsze, zachęcają do sporządzania własnych notatek w trakcie czytania, które potem można wykorzystać w trakcie omawiania, prowadzą lekcje powtórzeniowe, zapisują ważne zagadnienia w punktach, proponują dodatkowe materiały.

Ważna jest także informacja uzyskana od rodziców, iż ich dziecko: zawsze (21,4% np. z języka polskiego), często (30,1%), bądź zazwyczaj (19%), po sprawdzianach, kartkówkach, wypracowaniach, otrzymuje oprócz oceny informację o tym, co zrobiło dobrze i nad czym powinno popracować. Tym samym ukierunkowywany jest przez nauczyciela proces samodzielnego uczenia się uczniów. Jednak 9,5% rodziców twierdzi, że takie informacje pojawiają się tylko czasami, a 14,3%, że rzadko. Świadczy to o tym, że nie wszyscy nauczyciele wykorzystują elementy oceniania kształtującego, które mogłoby wskazać uczniom kierunki ich samokształcenia.

Uczniowie dostrzegają także pozytywne aspekty rzetelnych komentarzy słownych, którymi opatrzone są prace np. z j. polskiego. Dzięki nim wiedzą, które umiejętności opanowali, a nad którymi muszą jeszcze popracować. Doceniają także dodatkowe wskazówki, które informują o tym, jak mogą to zrobić.

Ponadto twierdzą, że powtórki materiału, przygotowania referatów, mobilizują ich do samodzielnego uczenia się, ponieważ pomagają zapamiętać więcej informacji, utrwalić wiedzę, rozwiązać wątpliwości, a w efekcie zyskać pozytywną ocenę. Jednakże znalazła się też grupa uczniów, która wypowiadając się na ten temat stwierdzili, że takie formy pracy nie mobilizują ich do samodzielnego uczenia się.

Uczniowie wskazują ponadto, że nauczyciele ułatwiają im zrozumienie nowych zagadnień poprzez ich dokładne tłumaczenie, proponują prostsze przykłady, aby się na nich wzorować wykonując trudniejsze zadania, podają ciekawe przykłady, by uczniowie mogli je łatwiej zapamiętać, opowiadają ciekawostki, często powtarzają nowe treści, utrwalają wiedzę na zajęciach wyrównawczych.

Uczniowie wypowiedzieli się także na temat tego, co powinni robić nauczyciele, aby ułatwić im samodzielną pracę. Sugerują, by pozwolić im na większą samodzielność w wykonywaniu zadań, a jednocześnie postulują, by wyjaśniać im trudniejsze zagadnienia, wskazywać, co i jak mają wykonać, zwiększyć ilość praktycznych ćwiczeń. Wskazują także, że powtórki materiału, przygotowanie referatu, mobilizuje ich do poszukiwania dodatkowych materiałów ćwiczeniowych i poszerzania wiedzy o informacje zamieszczone w Internecie. Często robią to, gdyż liczą na pozytywny bodziec płynący ze strony nauczyciela za wykonanie tego zadania w postaci pochwały, plusów, dodatkowej oceny. Są to najczęstsze i najbardziej pożądane przez uczniów formy motywacji, zachęcające ich do samodzielnej pracy, poszerzania wiedzy i doskonalenia umiejętności.

Uczniowie w rozmowie kierowanej podkreślają także, że nauczyciele przekazują im informacje na temat właściwej organizacji czasu pracy, wskazują dogodny czas odrabiania lekcji, zalecają obserwację własnych preferencji dotyczących godzin poświęconych na naukę (np. czy lepiej zapamiętuje się informacje rano czy wieczorem). Informują także o konieczności odpoczynku. Sugerują, aby uczyć się systematycznie (najlepiej małymi partiami), by nie nawarstwiały się zaległości, samodzielnie odrabiać zadania domowe. Zalecają, aby skoncentrować się na treściach omawianych w czasie lekcji, gdyż to przyczynia się do tego, iż można potem mniej czasu poświęcić na naukę.

W ocenie ankietowanych rodziców działania szkoły w zakresie przygotowania ich dzieci do samodzielnego uczenia się oceniane są na poziomach od średniego do wysokiego (ranga 3 – 28,6%, ranga 4 – 26,2%, ranga 5 – 33,3%). Istotny w tym miejscu jest fakt, iż żaden z rodziców nie ocenił tego zagadnienia na poziomie bardzo niskim i niskim, a 11,9% ankietowanych określa nawet ten poziom jako bardzo wysoki (ranga 6).

Również stopień przygotowania uczniów do samodzielnego uczenia się oceniany jest przez rodziców na poziomie wyżej średnim (ranga 4 – 47,3%), chociaż część ankietowanych wskazuje poziom średni (ranga 3 – 23,8%), jednakże spora grupa badanych wskazuje poziom wysoki i bardzo wysoki (ranga 5 – 14,3%, ranga 6 – 14,3%). Rodzice wysoko (ranga 5 – 50%) oceniają także umiejętności samodzielnej pracy swoich dzieci w szkole i poza nią, co wskazuje na duży potencjał uczniów w zakresie samokształcenia. Potwierdzeniem jest także ocena rodziców w zakresie samodzielności odrabiania zadań domowych przez ich dzieci – zawsze samodzielnie robi to 38,1% uczniów, czasami 28,6%, zazwyczaj – 26,2%. Ważna jest jednocześnie informacja, że żaden z rodziców nie wskazał oceny, że dziecko rzadko lub nigdy nie odrabia zadań samodzielnie. Jednocześnie pewnym zaprzeczeniem powyższych wyników jest fakt, iż 9,5% rodziców zawsze, 30,1% często, a 19% zazwyczaj pomaga swemu dziecku w nauce i opanowaniu nowych umiejętności, a tylko 19% robi to czasami, 21,4% zaś rzadko. Zdaniem diagnozowanych rodziców taka pomoc jest potrzebna, ponieważ trzeba sprawdzić, czy dziecko zrozumiało temat zadania domowego, skontrolować stopień opanowania materiału do sprawdzianu/testu. Konieczna jest także ze względu na to, że dziecko nie rozumie niektórych poleceń, pytań, zagadnienia, gdyż ma „luki” z wcześniejszych lekcji, lat, sprawdzenia wymaga też poprawność wykonania zadania, a samodzielnie dziecku zajmuje to więcej czasu, jest to też forma poświęcania czasu i zainteresowania dziecku, często jest to forma motywacji, bądź wyrobienia nawyku samokształcenia, czasami dziecko coś zaciekawi bardziej, więc warto rozszerzyć tę wiedzę. Jednak wielu z badanych podkreśla, że pomaga dziecku w nauce, bo ono po prostu nie pamięta o zadaniu lub przygotowaniu się do zajęć.

Ankietowani rodzice wskazują również przykłady tego, na co szkoła powinna położyć nacisk, by pomóc zarówno im, jak i uczniom w zakresie wdrażania do samodzielnego uczenia się. Można wśród tych propozycji wyróżnić m.in.: samodzielną pracę na lekcji, pozytywne motywowanie samodzielnych dokonań uczniów, przeprowadzanie w ramach godzin wychowawczych pogadarek, dyskusji lub ćwiczeń dotyczących różnych technik, stylów i sposobów uczenia się, uświadamianie uczniom, że wiedza z lekcji jest niewystarczająca, więc warto ją poszerzyć i utrwalić dany temat. Rodzice postulują również

wprowadzenie jako normy komentarza słownego, informacji zwrotnej, krótkiej recenzji pracy, dotyczącej wykonanego zadania oraz stworzenie banku zadań dla uczniów uzdolnionych, którzy mogliby samodzielnie je rozwiązywać, a potem w ramach konsultacji lub kółek omawiać z nauczycielem, opracowanie kreatywnych poleceń do zagadnień z podstawy programowej np. zaprojektowanie gry planszowej wraz ze wskazówkami dotyczącymi miejsc, nad którymi uczeń ma popracować, zwiększenie ilości zadań domowych, które byłyby oparte na wyszukiwaniu informacji, wykonywanie na lekcjach różnych ciekawych doświadczeń, pomiarów.

Wśród szeregu przykładów znalazło się także wiele takich, które swą treścią odbiegają od zakresu diagnozowanego obszaru i mogą świadczyć o braku zrozumienia przez rodziców istoty badanego zagadnienia.

Pozytywny jest jednak fakt, że wielu rodziców stwierdza, iż szkoła doskonale wywiązuje się z realizacji swych zadań w zakresie kształtowania u uczniów umiejętności samodzielnego uczenia się.

WNIOSKI:

- 1. Kompetencje nauczycieli: ich wiedza na temat typów inteligencji, stylów i technik efektywnego uczenia się, znajomość metod wspierających samodzielne uczenie się oraz umiejętność ich wykorzystania w praktyce kształtuje się na poziomie zadawalającym.**
- 2. Nauczyciele znają i stosują metody, które sprzyjają samodzielnemu uczeniu się uczniów, ale działania te w znacznej mierze mają charakter intuicyjny, gdyż brakuje szczegółowej diagnozy preferencji uczniów w zakresie uczenia się.**
- 3. Organizacja lekcji, stosowane metody i formy pracy w dużym stopniu służą nabywaniu przez uczniów umiejętności uczenia się.**
- 4. Szkoła podejmuje szereg różnorodnych działań służących wyposażaniu uczniów w wiedzę i umiejętności sprzyjające samodzielnemu uczeniu się oraz pozytywnie motywuje ich do samokształcenia.**
- 5. Rodzice dobrze oceniają działania szkoły służące kształtowaniu u uczniów kompetencji do samodzielnego uczenia się. Jednocześnie wskazują, iż sami pomagają swym dzieciom w nauce. Wynika to w dużej mierze z troski o jak najlepszy rozwój dziecka, jest przejawem zainteresowania jego problemami i służy wzmocnieniu więzi rodzinnych.**

REKOMENDACJE:

- 1. Poszerzać i doskonalić wiedzę i umiejętności nauczycieli w zakresie wspierania uczniów w procesie samodzielnego uczenia się. Organizować szkolenia rady pedagogicznej, lekcje otwarte, wykorzystywać doświadczenie i przykłady dobrych praktyk w ramach WDN, promować samokształcenie nauczycieli w tym zakresie.**
- 2. Kontynuować i poszerzać działania nauczycieli służące rozwijaniu u uczniów umiejętności samodzielnego uczenia się.**
- 3. Zarówno w ocenianiu bieżącym na lekcjach jak i w pracach pisemnych, stosować elementy oceniania kształtującego w formie oceny słownej, zawierającej informacje o dobrych i słabych stronach pracy ucznia oraz sposobach poprawy błędów, tak by informacje te były wskazówkami dla ucznia do jego dalszej pracy oraz umożliwiły uczniowi i jego rodzicom śledzenie jego postępów w nauce. Komentarze słowne w sprawdzianach i pracach pisemnych wprowadzić obligatoryjnie w ramach WSO.**

Opracowanie treści raportu – mgr Bronisława Opara – przewodnicząca Zespołu Humanistycznego (wnioski i rekomendacje – we współpracy z mgr Katarzyną Hilgner – przewodniczącą Zespołu Matematyczno – Przyrodniczego

Przygotowanie materiału do diagnozy wskazanego obszaru – zespół ds. ewaluacji w składzie: Bronisława Opara / Katarzyna Hilgner – przewodniczące; członkowie: Artur Adach, Lidia Brol, Agnieszka Jagielska, Honorata Korczyńska.